

**GOOISE SCHOLEN
FEDERATIE**

Meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld

Handle with Care

Onze school doet mee aan het project 'Handle with Care' waarin wij samenwerken met de politie en Veilig Thuis. Het doel van dit project is om een leerling, die huiselijk geweld en/of kindermishandeling heeft meegemaakt en waarbij de politie en Veilig Thuis is ingeschakeld, de volgende dag op school een veilige omgeving te bieden. Uit onderzoek blijkt dat dit veel verschil uitmaakt.

Als de politie en Veilig Thuis voor een situatie van huiselijk geweld worden ingeschakeld, geeft zij vervolgens alleen de volgende gegevens door aan de directeur of de intern begeleider waar de leerling op school zit:

- de naam van de leerling;
- de geboortedatum van de leerling;
- het signaal 'Handle with Care'.

Bijzonderheden en details over de huiselijke situatie deelt Veilig Thuis niet aan ons mee.

Als school gaan wij heel zorgvuldig om met het signaal van de Veilig Thuis. Het signaal delen we alleen met de collega's die hierover geïnformeerd moeten worden. Bovendien slaan we het signaal niet op en registreren we het niet in een systeem. Het doel van 'Handle with Care' is puur om de leerling de dag na huiselijk geweld de ondersteuning te bieden die hij of zij nodig heeft. Het signaal is daarom nergens terug te vinden.

Wilt u meer weten over dit project, neemt u dan gerust contact met Cora Bos, zorgcoördinator (CBos@gsf.nl).

Meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld GSF

Inleiding

Elke school moet volgens de wet beschikken over een meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. De meldcode is een hulpmiddel voor alle medewerkers van de school voor het omgaan met signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling bij leerlingen.

- Huiselijk geweld: lichamelijk, geestelijk of seksueel geweld of bedreiging daarmee door iemand uit de huiselijke kring.
- Kindermishandeling: elke vorm van voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel.

Deze meldcode is van toepassing op alle personen die binnen de school werkzaam zijn, en dus ook op bijvoorbeeld stagiaires, vrijwilligers en opdrachtnemers.

Het doel van de meldcode is dat er, wanneer dat nodig is, zo snel en adequaat mogelijk hulp kan worden geboden aan de betreffende leerling. Dit kan door het doen van een melding bij Veilig Thuis en/of door hulp te organiseren. Met behulp van de stappen uit de meldcode wordt duidelijk wanneer welke actie(s) door de school kunnen worden ingezet.

De meldcode is een hulpmiddel, en bevat géén meldplicht.¹ De beslissing om een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling al dan niet bij Veilig Thuis te melden, berust op een professionele afweging die binnen de school wordt gemaakt, aan de hand van de stappen uit de meldcode.

De inhoud van deze meldcode voldoet aan de wettelijke vereisten, waaronder het (per 1 januari 2019) aangepaste Besluit verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling.

De verantwoordelijkheid voor een goede implementatie van de meldcode ligt bij de rector/directeur van de school. De implementatie geschiedt (onder meer) door middel van goede communicatie en publicatie, deskundigheidsbevordering (training), en het opnemen van de meldcode in het inwerkprogramma van nieuwe medewerkers.

De meldcode: een stappenplan

Aan de hand van de meldcode wordt bepaald of, en wanneer, er een melding moet plaatsvinden bij Veilig Thuis en voorts of, en wanneer, er door de school zelf hulp kan worden georganiseerd.

¹ Een meldplicht is wel van toepassing bij vermoedens van een zedendelict gepleegd door een medewerker van de school ten opzichte van een (minderjarige) leerling. Deze meldplicht geldt voor alle medewerkers van de school. Zij zijn verplicht om een melding te maken bij het bevoegd gezag, en het bevoegd gezag dient vervolgens direct in overleg te treden met de vertrouwensinspecteur van de onderwijsinspectie. Deze meldcode ziet hier niet op toe.

De meldcode bestaat uit een stappenplan van 5 stappen:

De volgorde van deze stappen is niet dwingend. Maar als een melding bij Veilig Thuis wordt gedaan, moeten wel alle stappen daarvoor zijn gezet. Het is ook mogelijk dat een stap meerdere keren wordt uitgevoerd.

In deze meldcode speelt de zogenoemde aandachtsfunctionaris een belangrijke rol. Deze functionaris is deskundig op het gebied van huiselijk geweld en kindermishandeling, voert hierover overleg met de zorgcoördinator, voert de regie wanneer sprake is van een dergelijk vermoeden en is in overleg met de rector/directeur van de school verantwoordelijk voor het doen van de melding bij Veilig Thuis.

De aandachtsfunctionaris binnen onze school is dat Cora Bos.

Dossiervorming en privacy

- De dossiervorming in het kader van deze meldcode vindt plaats binnen het leerling administratiesysteem (SOM). In het bijzonder gaat het daarbij om:
 - de betreffende signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling, en de signalen die dit ontkrachten;
 - de stappen die worden gezet en de deskundigen (intern/extern) die worden ingeschakeld;
 - gegevens over het verloop van de diverse stappen, waaronder begrepen de melding en de hulpverlening;
 - gegevens over de gevoerde gesprekken: datum, plaats, situatie, aanwezigen, verslaglegging inhoud gesprek;
 - de verdeling van taken en verantwoordelijkheden.
- De dossiervorming vindt zorgvuldig plaats; rekening gehouden zal worden met het feit dat verslagen, zodra een melding gedaan wordt, ook inzichtelijk kunnen worden voor andere instanties;
- De persoonsgegevens die conform deze meldcode worden verwerkt, zijn alleen inzichtelijk voor de medewerkers voor wie het gelet op de uitoefening van hun functie noodzakelijk is

dat zij toegang hebben tot deze gegevens (de directie, zorgcoördinator en aandachtfunctionaris.)

- Op alle personen die vanuit de school bij de casus zijn betrokken rust een geheimhoudingsplicht met betrekking tot de gegevens waar deze meldcode op toeziet. Voor medewerkers volgt deze geheimhoudingsplicht reeds uit de cao. De gegevens worden alleen verwerkt en gedeeld voor zover dit noodzakelijk is in het kader van het doel van deze meldcode en (in het bijzonder) bij het uitvoeren van het stappenplan.

De melding bij Veilig Thuis

- De rector/directeur van de school is altijd op de hoogte van een melding binnen de Meldcode en draagt de eindverantwoordelijkheid voor het doen van de melding bij Veilig Thuis.
- De rector/directeur wijst de aandachtfunctionaris aan als degene die de melding doet bij Veilig Thuis. De melding wordt dus niet door andere functionarissen van de school gedaan, behalve in uitzonderingsgevallen nadat de rector/directeur dit aan de betreffende functionaris heeft opgedragen.
- Voordat de aandachtfunctionaris de melding bij Veilig Thuis doet, neemt hij contact op met de leerling en diens ouders/verzorgers. Daarbij wordt medegedeeld dat de aandachtfunctionaris voornemens is om een melding te doen, en wordt toegelicht wat dit betekent voor de leerling en/of zijn ouders/verzorgers en met welk doel de melding wordt gedaan. Er wordt uitdrukkelijk gevraagd om een reactie. De reactie van de betrokkenen wordt opgenomen in de melding bij Veilig Thuis.
- Van het leggen van contact met de leerling en/of diens ouders/verzorgers kan worden afgezien als er concrete aanwijzingen of vermoedens zijn dat door het voeren van dit gesprek de veiligheid van de leerling of een andere betrokkene in het geding zal komen of wanneer aannemelijk is dat de leerling de contacten zal verbreken waardoor hij uit het zicht zal raken. Dit dient altijd in een anoniem vooroverleg afgewogen te worden met Veilig Thuis.
- De rector/directeur rapporteert jaarlijks na afloop van het schooljaar aan het College van Bestuur schriftelijk over het aantal meldingen dat conform deze meldcode bij Veilig Thuis is gedaan en over het aantal hulpverleningstrajecten dat conform deze code is tot stand gekomen.

1	In kaart brengen signalen
Vraag	Zijn er signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling en vormen deze signalen daadwerkelijk een vermoeden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling? • Nee: het stappenplan eindigt hier; leg dit vast. • Ja: leg de signalen vast en ga naar stap 2.
Toelichting	→ Het is de taak van al onze medewerkers om alert te zijn op signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling, en effectief op deze signalen te reageren. Voorbeelden van signalen vind je in bijlage 1. → Breng steeds de signalen in kaart, en leg deze vast. Noteer daarbij ook wie de bron is van deze signalen. Als sprake is van hypothesen of veronderstellingen, vermeld dat dan uitdrukkelijk. Maak een vervolgaantekening als een hypothese of veronderstelling later wordt bevestigd of ontkracht. → Leg voorts de contacten over de signalen vast, evenals de stappen die worden gezet, de afwegingen die worden gemaakt, degenen die daarbij betrokken zijn en de besluiten die worden genomen.

2	Overleggen met deskundige(n)
Vraag	Blijft na overleg met de deskundigen het vermoeden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling bestaan? • Nee: het stappenplan eindigt hier; leg dit vast. • Ja: leg de uitkomsten van het overleg vast en ga naar stap 3.
Toelichting	→ De signalen worden besproken met de aandachtsfunctionaris binnen de school. → Indien de aandachtsfunctionaris meent dat een multidisciplinaire benadering de voorkeur verdient, kan de casus worden ingebracht in een breder ondersteuningsteam (zoals het ZAT), waarbij desgewenst ook externe partijen kunnen worden ingezet. → Steeds bestaat ook de mogelijkheid om te overleggen met Veilig Thuis, waarbij de casus en de leerling nog anoniem worden gehouden. → Als het vermoeden blijft bestaan, en wordt overgegaan naar stap 3, houdt de aandachtsfunctionaris verder de regie over de casus.

3	Gesprek met leerling en ouders/verzorgers
Vraag	Is er na een gesprek met de leerling en/of de ouders/verzorgers nog een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld? • Nee: het stappenplan eindigt hier; leg dit vast. • Ja: leg het gesprek vast en ga naar stap 4 en 5
Toelichting	→ Na stap 2 wordt bepaald op welke manier de signalen bespreekbaar worden gemaakt. Het eerste gesprek kan eventueel alleen met de leerling

	worden gevoerd. Het uitgangspunt is dat daarna, eventueel in een gezamenlijk gesprek, ook de ouders/verzorgers worden geïnformeerd over de signalen. → Tijdens het gesprek wordt uitleg gegeven over het doel van het gesprek, worden de signalen besproken, worden de gespreksdeelnemers gevraagd om daarop te reageren en pas daarna wordt een interpretatie gegeven van wat er vanuit de school is waargenomen en van hetgeen door de leerling c.q. diens ouders/verzorgers in reactie daarop is verteld. → Het gesprek kan achterwege blijven indien en voor zover de veiligheid van de leerling in het geding is of wanneer er andere omstandigheden zijn die ertoe noodzaken om van een gesprek af te zien, bijvoorbeeld als de vrees bestaat dat de leerling het vertrouwen zal verliezen en daardoor uit beeld dreigt te raken. → Steeds is overleg mogelijk met Veilig Thuis, waarbij de casus en de leerling nog anoniem worden gehouden. → De inhoud van het gesprek, dan wel de afweging om eventueel geen gesprek te voeren, wordt vastgelegd.

4 en 5	Wegen en Beslissen: melden en/of hulp verlenen?
Vraag	• 5 afwegingen over huiselijk geweld of kindermishandeling
Afweging 1	Is er een sterk vermoeden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling? • Nee: er is geen actie nodig: dossier vastleggen en sluiten. • Ja: leg vast, meld bij de rector/directeur en ga naar afweging 2.
Afweging 2	Schatten wij in dat er sprake is van acute en/of structurele onveiligheid of is er sprake van disclosure? Zie bijlage 2 voor een toelichting en voorbeelden. • Ja: direct melding doen bij Veilig Thuis: de afwegingen hierna worden samen met Veilig Thuis doorlopen. • Nee: leg vast en ga naar afweging 3.
Afweging 3	Zijn wij in staat om effectieve hulp te bieden of te organiseren en kan de dreiging van mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling door ons afgewend worden? • Nee: melding doen bij Veilig Thuis. • Ja: leg vast en ga naar afweging 4.
Afweging 4	Aanvaarden de betrokkenen de hulp zoals in afweging C is georganiseerd en zijn zij bereid om zich actief in te zetten? • Nee: melding doen bij Veilig Thuis. • Ja: hulp in gang zetten en termijn afspreken waarop effect meetbaar of werkbaar moet zijn. Zo concreet mogelijk maken en documenteren. Spreek af wie welke rol heeft en benoem een casemanager. Spreek ook af welke taken alle betrokkenen (en specifiek de casemanager) hebben, zodat de verwachtingen voor iedereen helder zijn. Leg vast,

	voer uit en ga naar afweging 5.
Afweging 5	Leidt de hulp binnen de afgesproken termijn tot de afgesproken resultaten ten aanzien van de veiligheid, het welzijn en/of het herstel van de leerling c.q. andere betrokkenen? • Nee: melding doen bij Veilig Thuis. • Ja: de hulp afronden met vastgelegde afspraken over het monitoren van de veiligheid van alle betrokkenen. Zo nodig de stappen opnieuw zetten

Bijlagen

Bijlage 1: Voorbeelden van signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

Bijlage 2: Toelichting acute onveiligheid en structurele onveiligheid

Bijlage 3: FAQ

Bijlage 4: Participatie kinderen

Bijlage 1

Voorbeelden van signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

	Voorbeelden van signalen
Toelichting	Het raadplegen van de lijst met voorbeelden is zinvol, maar kan ook leiden tot schijnzekerheid. Vaak zijn deze signalen namelijk stressindicatoren, die aangeven dat er iets met de leerling aan de hand is. Dit kan ook iets anders zijn dan kindermishandeling, zoals gezinsproblemen, puberteitsproblematiek of het overlijden van een familielid. Hoe meer signalen van deze lijst een leerling te zien geeft, hoe groter de kans dat er sprake zou kunnen zijn van huiselijk geweld of kindermishandeling. Om een duidelijk beeld te krijgen van wat er aan de hand zou kunnen zijn, is het van belang om de hele context van het gezin erbij te betrekken.
Voorbeelden	Lichamelijk welzijn → blauwe plekken, brandwonden, botbreuken, snij-, krab- en bijtwonden→ te dik→ slecht onderhouden gebit→ regelmatig buikpijn, hoofdpijn of flauwvallen→ kind stinkt, heeft regelmatig smerige kleren aan→ oververmoeid→ vaak ziek→ ziektes herstellen slecht→ kind is hongerig→ eetstoornissen→ achterblijvende motoriek Gedrag van de leerling → timide, depressief→ weinig spontaan→ passief, lusteloos, weinig interesse in spel→ apathisch, toont geen gevoelens of pijn→ in zichzelf gekeerd, leeft in fantasiewereld→ labiel→ erg nerveus→ hyperactief→ negatief zelfbeeld, weinig zelfvertrouwen, faalangst→ negatief lichaamsbeeld→ agressief, vernielzucht→ overmatige masturbatie Tegenover andere leerlingen → agressief→ gaat weinig met andere leerlingen om→ vluchtige vriendschappen→ wantrouwend

- niet geliefd bij andere kinderen

Tegenover ouders/verzorgers

- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzzaam
- gedraagt zich in bijzijn van ouders anders dan zonder ouders
- agressief

Tegenover andere volwassenen

- angst om zich uit te kleden
- angst voor lichamelijk onderzoek
- verstijft bij lichamelijk contact
- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzzaam
- agressief
- overdreven aanhankelijk
- wantrouwend
- vermijdt oogcontact

Overig

- plotselinge gedragsverandering
- gedraagt zich niet naar zijn leeftijd
- slechte leerprestaties
- rondhangen na school
- taal- en spraakstoornissen
- alcohol- of drugsmisbruik
- weglopen
- crimineel gedrag

Gedrag van de ouder

- onverschillig over het welzijn van het kind
- laat zich regelmatig negatief uit over het kind
- troost het kind niet
- geeft aan het niet meer aan te kunnen
- is verslaafd
- is ernstig (psychisch) ziek
- kleedt het kind te warm of te koud aan
- zegt regelmatig afspraken af
- houdt het kind vaak thuis van school
- heeft irreële verwachtingen van het kind
- zet het kind onder druk om te presteren

Gezinssituatie

- samengaan van stressvolle omstandigheden, zoals slechte huisvesting, financiële problemen en relatieproblemen
- sociaal isolement
- alleenstaande ouder
- partnermishandeling
- gezin verhuist regelmatig

- slechte algehele hygiëne

Signalen specifiek voor seksueel misbruik

Lichamelijk welzijn

- verwondingen aan geslachtsorganen
- vaginale infecties en afscheiding
- jeuk bij vagina of anus
- pijn in bovenbenen
- pijn bij lopen of zitten
- problemen bij plassen
- urineweginfecties
- seksueel overdraagbare aandoeningen
- (angst voor) zwangerschap

Gedrag van de leerling

- drukt benen tegen elkaar bij lopen
- afkeer van lichamelijk contact
- maakt afwezige indruk bij lichamelijk onderzoek
- extreem seksueel gekleurd gedrag en taalgebruik
- veel wisselende seksuele contacten met leeftijdgenoten
- zoekt seksuele toenadering tot volwassenen
- prostitutie

Bijlage 2

Toelichting acute onveiligheid en structurele onveiligheid

	Acute onveiligheid
Definitie	De leerling is in direct fysiek gevaar, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en de leerling heeft direct bescherming nodig.
Toelichting	Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook om het onnodig toedienen van medicijnen of het verrichten van onnodige zorg.
Voorbeelden	→ Door geweld toegebrachte verwonding die medische behandeling heeft.→ (Ernstig) letsel met een vermoeden dat dit is toegebracht, of een poging daartoe.→ Poging tot verwurging.→ Wapengebruik.→ Geweld tijdens de zwangerschap.→ (Vermoeden van) seksueel misbruik of seksueel geweld of seksuele exploitatie van kinderen jonger dan 18 jaar.→ Acute bedreiging om zichzelf of een naaste te doden, ernstig letsel toe te brengen of diens vrijheid te benemen (familiedrama, eerwraak, vrouwelijke genitale verminking).→ Onthouden van zorg die acuut de gezondheid bedreigt van -9 maanden tot + 100 jaar, waaronder het onthouden van voedsel.→ Als een ouder/verzorger (medische) klachten/aandoeningen bij een kind verzint/aandikt, (medische) onderzoeksgegevens betreffende bij het kind bestaande klachten en afwijkingen vervalst of in het kader van een onderzoek selectief verstrekt of (medische) klachten en afwijkingen bij het kind daadwerkelijk veroorzaakt.→ Vrijheidsbeperkende maatregel voor pleger loopt af zonder dat er afdoende veiligheidsmaatregelen genomen zijn.→ Acuut onveilige situatie bestaat of zorg dreigt weg te vallen vanwege suïcidepoging, automutilatie, acuut psychiatrisch beeld, intoxicatie door alcohol of drugs.→ Noodgedwongen vlucht van huis door (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.→ Een minderjarig kind dat alleen gelaten wordt in huis zonder toezicht en verzorging van een volwassene.→ Minderjarigen die opgesloten worden in huis en onthouden worden van eten en drinken.→ Minderjarigen die met een alleenstaande ouder leven, waarbij deze ouder een acute psychose krijgt.

	Structurele onveiligheid
Definitie	Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of van geweld.
Toelichting	Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (plegerschap en slachtofferschap) in de toekomst.
Voorbeelden	→ Minderjarigen die opgroeien bij ouders met zodanig ernstige (psychosociale, relationele) problematiek ten gevolge van verstandelijke beperking, middelenverslaving, psychische problematiek dat de fysieke en emotionele veiligheid van het kind bij herhaling en/of voortdurend wordt bedreigd en de ontwikkelmogelijkheden van deze minderjarigen structureel ingeperkt worden. → Ernstige verwaarlozing die voor jonge opgroeiende kinderen blijvende schade kan veroorzaken. → Escalerende vormen van stalking in partnerrelaties. → Minderjarige die geregeld getuige is van huiselijk geweld tussen ouders. → Minderjarigen die een hoog schoolverzuim hebben. → Minderjarigen die geregeld fysiek mishandeld worden.

	Disclosure
Definitie	Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen of zich uiten bij (mogelijk) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
Toelichting	Wanneer een slachtoffer, kind of volwassene, uit zichzelf een beroepskracht om hulp vraagt bij mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling of zich hierover uit, zonder hulp te vragen, betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. Het met onvoldoende voorbereiding met de ouders/pleger(s) bespreken van de (door het slachtoffer) geuite zorgen kan leiden tot (verergering van) situaties van acute of structurele onveiligheid. Dit geldt uitdrukkelijk ook voor specifieke vormen van huiselijk geweld zoals huwelijksdwang, eerge relateerd geweld. Een professionele norm tot melden betekent in dit geval zorgvuldige afstemming over de vervolgacties tussen de beroepskracht, Veilig Thuis en het slachtoffer.
Voorbeelden	

Bijlage 3 FAQ

Vraag: Als ik meld, schaad ik de vertrouwensband met de cliënt/ deelnemer. Dan kan ik mijn werk met deze persoon niet meer doen. Kan ik dan beter niet melden?

Antwoord: Als er een goede vertrouwensband is, zijn huiselijk geweld en kindermishandeling bespreekbaar. Begin het gesprek altijd vanuit zorg (ik maak me zorgen om je, omdat). Dit geeft over het algemeen een goede opening voor een gesprek. Daarbij moeten dit soort gesprekken gevoerd worden in een voor de betrokkene veilige omgeving (bijvoorbeeld niet in een groep maar één op één).

Vraag: Wat kan ik doen als de cliënt/klant/ patiënt/deelnemer heel erg boos wordt?

Antwoord: Weeg van te voren het belang van een gesprek af tegen het dreigend gevaar. Een gedegen voorbereiding is belangrijk, voorbeelden zijn een (agressie)protocol, afspraken over collegiaal overleg en ondersteuning vanuit het management. Wanneer u agressie verwacht, ga dan altijd met twee personen in gesprek, bij voorkeur met een persoon die gezag uitstraalt. Zorg eventueel voor een derde persoon in de directe omgeving die gemakkelijk opgeroepen kan worden. Maak binnen uw organisatie afspraken over de gespreksvoering (zitplaatsen, omgangsvormen).

Vraag: Wat moet ik doen als ik het gevoel heb dat er iets niet goed zit bij een gezin, maar ik weet het niet zeker?

Antwoord: U hoeft het niet altijd zeker te weten. U kunt overleggen met een collega/ aandachtfunctionaris of advies vragen aan het AMK of SHG. Een hulpmiddel is bijvoorbeeld het gebruikmaken van een signaleringslijst of van een "Ik maak mij zorgen" formulier of het observatieschema SPUTOVAMO.

Vraag: Hoe kan ik beste omgaan met cultuurverschillen over de beoordeling of er sprake is van kindermishandeling?

Antwoord: Er is geen enkele andere cultuur waarin het als goed/normaal wordt gezien dat kinderen met schade worden grootgebracht. Elke cultuur wil zijn kinderen laten opgroeien tot gezonde, goede, gelukkige volwassenen. Elk signaal is een reden om alert te zijn en zorgen in kaart te brengen. Ook al geven ouders aan dat zij dit normaal vinden omdat zij zelf ook zo zijn grootgebracht, het belang van het kind staat voorop. Als blijkt dat de opvoedingsstijl niet gezond voor het kind is, is het belangrijk andere mogelijkheden aan te geven of ervoor te zorgen dat ouders verdere hulp krijgen om een positieve opvoedingsstijl te kunnen ontwikkelen.

Vraag: Hoe is het gesteld met de privacy vanuit managers? Dit betreft vooral de juridische kant van de meldcode.

Antwoord: In de privacywetgeving is er ruimte om in het belang van het kind/ slachtoffer actie te ondernemen of te kunnen melden. Het belang van het slachtoffer om uit de situatie van geweld te komen is groter dan het recht op privacy.

Vraag: Welke gegevens kan mijn organisatie registreren?

Antwoord: Dit kunnen registraties zijn zoals:

- het aantal meldingen;

- het aantal terechte meldingen/onterechte meldingen evaluatiemomenten
- het aantal medewerkers dat in aanraking komt met huiselijk geweld en kindermishandeling
- soort incidenten naar aanleiding van een melding
- de uitkomst van gesprekken met medewerkers die met huiselijke geweld/ kindermishandeling te maken hebben
- ziektemeldingen ten gevolge van de confrontatie met huiselijk geweld en kindermishandeling in vergelijking met de gehouden gesprekken.

Vraag: Hoe bescherm ik als manager de privacy van mijn medewerker? Ik moet er niet aan denken dat één van mijn medewerkers wordt bedreigd omdat hij/zij een melding heeft gedaan.

Antwoord: Indien het in verband met het schaden van de vertrouwensrelatie niet mogelijk is om zelf het gesprek aan te gaan, kan dit worden overgedragen aan een collega. Het AMK of SHG kan voorzien in ondersteuning bij gespreksvoering. Laat een medewerker die contact heeft met het slachtoffer bij voorkeur niet zelf de melding doen. Houd adressen en andere persoonlijke gegevens afgeschermd en zet in de gedragscode dat onder geen enkele voorwaarde een adres of telefoonnummer aan derden wordt gegeven.

Bijlage 4 Participatie van kinderen

Voor kinderen die mishandeld, verwaarloosd of seksueel misbruikt worden, is het essentieel dat zij gezien en gehoord worden door volwassenen in hun omgeving die (professioneel) betrokken zijn en die zij vertrouwen.

Geef het kind informatie over het proces

- Wie wat aan het doen is.
- Waarom diegene dit aan het doen is.
- Wanneer dit gebeurt.
- Wat de zorgen zijn.
- Welke besluiten er genomen worden, door wie, over wat en wanneer.
- Wanneer er terugkoppeling is van bijv. Veilig Thuis en waarover.
- Mogelijkheden voor het kind voor participatie, meedenken, mening geven.
- Recht op klacht of verzet.

Geef het kind informatie over veilig opgroeien

- Hoe en wie geeft de informatie aan kinderen over hun recht om veilig op te groeien?
- Wat is een normale omgang tussen ouder en kind?
- Hoe gaat u een kind *ontschuldigen*?
- Kinderen hebben recht op hun eigen mening.

Vragen en luisteren naar de visie van het kind

- De mening van het kind over bestaande zorgen.
- De door het kind geopperde oplossingen.
- De mening over voorgestelde beslissingen.